

MITÄ LAVROV KIRJOITTI?

(Kaija Kiesslingin jako 13.3.2022

KOSKA LIIKKEELLÄ NIIN MONENLAISTA KOMMENTTIA NYKYTILANTEEN ERI PUOLILTA, nostan tähän uudelleen ulkoministeri Lavrovin kirjeen helmikuun alusta:

" Tiedätte hyvin, että Venäjä on vakavasti huolissaan lisääntyvistä poliittisista ja sotilaallisista jännitteistä länsirajojensa välittömässä läheisyydessä.

Eskaloitumisen välttämiseksi Venäjä esitteli 15.12.2021 luonnokset kahdesta toisiinsa liittyvästä kansainvälisestä oikeudellisesta asiakirjasta – Venäjän federaation ja Amerikan yhdysvaltojen välisestä turvallisuustakuita koskevasta sopimuksesta ja sopimuksesta turvallisuuden takaamista koskevista toimenpiteistä. Venäjän federaation ja Pohjois-Atlantin sopimusjärjestön jäsenvaltioiden kanssa.

Yhdysvaltain ja Naton vastaukset 26.1.2022 saamiimme ehdotuksiin osoittavat vakavia eroja koko Euroopan turvallisuusarkkitehtuurin perustavanlaatuisen yhtäläisen ja jakamattoman turvallisuuden periaatteen ymmärtämisessä. Mielestämme tämä kysymys on selkeytettävä välittömästi, koska se ratkaisee tulevan vuoropuhelun näkymät.

Istanbulissa marraskuussa 1999 pidetyssä Etyjin huippukokouksessa allekirjoitetussa Euroopan turvallisuuden peruskirjassa määriteltiin Etyjin osallistujavaltioiden keskeiset oikeudet ja velvollisuudet turvallisuuden jakamattomuuden suhteen. Se korosti jokaisen osallistuvan valtion oikeutta vapaasti valita tai muuttaa turvallisuusjärjestelyjään, mukaan lukien liittoumasopimukset, niiden kehittyessä, sekä kunkin valtion oikeutta puolueettomuuteen.

Perusoikeuskirjan sama kappale asettaa nämä oikeudet suoraan kunkin valtion velvollisuuteen olla vahvistamatta turvallisuuttaan muiden valtioiden turvallisuuden kustannuksella. Siinä sanotaan lisäksi, että millään valtiolla, valtioryhmällä tai järjestöllä ei voi olla toiset ylittävää vastuuta rauhan ja vakauden ylläpitämisestä Etyj-alueella tai katsoa mitä tahansa osaa Etyj-alueesta vaikutuspiirinsä kuuluvaksi.

Astanassa joulukuussa 2010 pidetyssä Etyjin huippukokouksessa kansojemme johtajat hyväksyivät julistuksen, joka vahvisti tämän kattavan toisiinsa liittyvien velvoitteiden paketin. Länsimaat kuitenkin poimivat siitä edelleen vain niitä elementtejä, jotka heille sopivat, eli valtioiden oikeuden vapaasti valita liittoutumia yksinomaan oman turvallisuutensa takaamiseksi. Sanat "kehittyessään" on häpeällisesti jätetty pois, koska tämä säännös oli myös olennainen osa "jakamattoman turvallisuuden" ymmärtämistä ja erityisesti siinä mielessä, että sotilasliittojen on luovuttava alkuperäisestä pelotetehtävästään ja integroitava koko Euroopan arkkitehtuuriin. kollektiivisten lähestymistapojen pohjalta kapeiden ryhmien sijaan. Jakamattoman turvallisuuden

periaate tulkitaan valikoivasti oikeudeksi meneillään olevalle kurssille kohti Naton vastuutonta laajentumista.

On paljastavaa, että vaikka länsimaiden edustajat ilmaisevat olevansa valmiita vuoropuheluun Euroopan turvallisuusarkkitehtuurista, he tietoisesti välttävät huomautuksissaan viittaamista Euroopan turvallisuuden peruskirjaan ja Astanan julistukseen.

He mainitsevat vain aikaisemmat ETYJ-asiakirjat, varsinkin usein – vuoden 1990 Pariisin peruskirjan uudesta Euroopasta, joka ei sisällä yhä "epämukavampaa" velvoitetta olla vahvistamatta omaa turvallisuutta muiden valtioiden turvallisuuden kustannuksella.

Länsipääkaupungit yrittävät myös jättää huomioimatta Etyjin keskeisen asiakirjan – vuoden 1994 turvallisuuspoliittisia ja sotilaallisia näkökohtia koskevan menettelysäännön, jossa sanotaan selvästi, että valtiot valitsevat turvallisuusjärjestelynsä, mukaan lukien jäsenyys liittoutumisissa, "ottaen huomioon muiden valtioiden oikeutetut turvallisuushuolet".

Se ei toimi sillä tavalla. Jakamatonta turvallisuutta koskevien sopimusten ydin on, että joko turva on kaikille tai ei ole turvaa kenellekään. Istanbulin peruskirjassa määrätään, että jokaisella ETYJ-jäsenvaltiolla on yhtäläinen oikeus turvallisuuteen, eikä vain Nato-mailla, jotka tulkitsevat tämän oikeuden poikkeukselliseksi etuoikeudeksi kuulua "yksinomaiseen" Pohjois-Atlantin klubiin.

En kommentoi muita Naton suuntaviivoja ja toimia, jotka kuvastavat "puolustavan" blokin pyrkimystä sotilaalliseen ylivaltaan ja voimankäyttöä YK:n turvallisuusneuvoston oikeuksia ohittaen.

Riittää, kun todetaan, että tällaiset toimet ovat vastoin koko Euroopan perusvelvoitteita, mukaan lukien edellä mainittujen asiakirjojen mukaiset sitoumukset ylläpitää vain sellaisia sotilaallisia valmiuksia, jotka ovat oikeassa suhteessa yksilöllisiin tai yhteisiin turvallisuustarpeisiin, ottaen huomioon kansainvälisen oikeuden velvoitteet sekä muiden valtioiden oikeutettuja turvallisuusetuja.

Keskustellessamme Euroopan nykytilanteesta kollegamme Yhdysvalloista, NATOsta ja Euroopan unionista vetoavat jatkuvasti "de-eskaloitumiseen" ja vetoavat Venäjään "valitsemaan diplomatian tien".

Haluamme muistuttaa: olemme kulkeneet tätä polkua vuosikymmeniä. Tärkeimmät virstanpylväät, kuten Istanbulin ja Astanan huippukokousten asiakirjat, ovat juuri diplomatian suoraa tulosta. Jo se tosiasia, että länsi yrittää nyt muuttaa hyödykseen näitä kaikkien Etyj-maiden johtajien diplomaattisia saavutuksia, herättää vakavaa huolta. Tilanne vaatii suoraa näkemystä. Haluamme saada selkeän vastauksen kysymykseen, miten kumppanimme ymmärtävät velvollisuutensa olla

vahvistamatta omaa turvallisuuttaan muiden valtioiden turvallisuuden kustannuksella jakamattoman turvallisuuden periaatteeseen sitoutumisen perusteella.

Kuinka konkreettisesti hallituksenne aikoo täyttää tämän veloitteen käytännössä nykyisissä olosuhteissa? Jos et halua noudattaa tätä veloitetta, pyydämme sinua ilmoittamaan sen selvästi.

Ilman täydellistä selkeyttä tästä avainkysymyksestä, joka liittyy korkeimmalla tasolla hyväksytyyn oikeuksien ja velvollisuuksien yhteenliittämiseen, on mahdotonta varmistaa Istanbulin ja Astanan huippukokousten asiakirjoihin sisältyvien etujen tasapaino.

Vastauksesi auttaa ymmärtämään paremmin kumppaneidemme kykyä pysyä uskollisina sitoumuksilleen sekä mahdollisuuksia yhteiseen edistymiseen kohti jännitteiden vähentämistä ja Euroopan turvallisuuden vahvistamista.

Odotamme nopeaa vastaustasi. Sen ei pitäisi kestää kauan, koska tarkoituksena on selventää ymmärrystä, jonka perusteella presidenttinne/pääministeri allekirjoitti vastaavat veloitteet. Odotamme myös, että tähän kirjeeseen vastataan kansallisessa ominaisuudessa, koska edellä mainitut sitoumukset ovat tehneet kukin valtiomme erikseen, ei minkään blokin sisällä tai niiden nimissä.”